

Daniels bok – nummer trettisju

Gjenopprettelsen av de opprinnelige sannhetene: Åpenbaringen av William Millers drøm og den profetiske gjenoppblomstringen i de siste dager

Jeff Pippenger
2024-01-01

William Millers drøm ble tatt inn i boken *Early Writings*, og er derfor underlagt den samme profetiske analyse og anvendelse som må utføres av en student som søker å dele sannhetens ord rett. Drømmen har gjennom årene blitt presentert mange ganger av *Future for America*, men her setter vi den inn i studiet av den «økning i kunnskap» som ble åpnet ved «endens tid» i 1798. Drømmen omhandler historien til det budskapet som representerte den kunnskap som ble økt. Den illustrerer en forbindelse mellom bevegelsene i den første og den tredje engels budskap.

William Millers drøm identifiserer hans gjerning, og hans gjerning ble forbildet ved Moses' gjerning ved begynnelsen av det gamle Israel. Oppfyllelsen av Millers drøm i de siste dager ble forbildet ved Kristi gjerning i det gamle Israels siste dager. Den gjerning som Kristus fullførte ved slutten av det gamle Israel, framstilte den gjerning Kristus fullfører i det åndelige Israels siste dager. I Millers drøm blir den gjerning som fullføres i de siste dager, framstilt som utført av «Mannen med skurekosten». Det er avgjørende å erkjenne Millers drøm som en forutsigelse av oppfyllelsen av Midnattsropet i de siste dager. Det er også avgjørende å erkjenne at Kristi gjerning for det gamle Israel i deres siste dager var et forbilde på «Mannen med skurekosten»s gjerning i Millers drøm.

Et viktig aspekt ved Kristi gjerning som det er nødvendig å merke seg, er at Han ikke bare åpnet de begravde sannhetene fra Mose tid, men at Kristus samtidig opphøyet og forstørret disse opprinnelige sannhetene. Ved å gjøre dette satte Han et eksempel på at når Guds folk oppfyller Millers drøm i de siste dager, vil sannhetene som ble grunnfestet gjennom Millers arbeid, bli utvidet utover deres opprinnelige forståelse.

«På Frelserens tid hadde jødene i så stor grad dekket sannhetens dyrebare juveler til med tradisjonens og fablenes skrap, at det var umulig å skjelne det sanne fra det falske. Frelseren kom for å rydde bort overtroens skrap og lenge næret villfarelse, og for å sette juvelene i Guds ord inn i sannhetens innfatning. Hva ville Frelseren gjøre dersom han skulle komme til oss nå slik han kom til jødene? Han ville måtte utføre et lignende verk med å rydde bort tradisjonens og seremonienes skrap. Jødene ble sterkt foruroliget da han utførte dette verket. De hadde mistet den opprinnelige sannheten om Gud av syne, men Kristus førte den igjen fram for dem. Det er vår oppgave å frigjøre Guds dyrebare sannheter fra overtro og villfarelse. For et verk som er betrodd oss i evangeliet!» *Review and Herald*, 4. juni 1889.

I dag fullbyrder skittbørstemannen (Kristus) «et lignende verk med å rydde bort tradisjonens og seremonienes skrap» slik Løven av Juda stamme (Kristus) fullbyrdet det på jødene tid. I Millers drøm ble sannhetens dyrebare juveler, som var fullkomment ordnet i kisten av Guds ord, dekket med skrap og falske juveler. Disse juvelene skulle bringes frem fra skrapet og settes tilbake i den

større kisten av Guds Ord i løpet av den siste tids Midnattsrop, for det var da Miller skuet de gjenopprettede juvelene i den større kisten, at han «ropte av ren glede, og dette ropet vekket» ham. Millers drøm fant sted i 1847, tre år etter den første engels Midnattsrop, så hans oppvåkning i drømmen er den siste tids Midnattsrop. Dette Midnattsrop forkynnes av de to vitnene som var blitt drept av dyret som steg opp av avgrunnen, og hadde ligget døde på gaten i tre og en halv dag, inntil de ble føyd sammen og deretter gjort levende i dalen med de døde, tørre ben og så løftet opp som et banner. Millers drøm oppfylles på den gaten, og i den samme dalen som han identifiserer som «sitt rom».

I Millerittenes historie ble Miller brukt av Herren til å grunnfeste adventismens opprinnelige sannheter, men hans drøm viste at disse sannhetene med tiden ville bli begravd. Dette fenomenet, å rydde bort tradisjonens og skikkens skrap, er det Kristus fullførte ved slutten av det gamle Israel, og ved å gjøre dette foregrep han den endelige oppfyllelsen av William Millers drøm.

Jødene hadde mistet synet av «Guds opprinnelige sannhet, men Kristus førte den igjen fram i lyset», og identifiserte Hans verk som «vårt verk». Vårt verk er «å frigjøre Guds dyrebare sannheter fra overtro og villfarelse». William Millers drøm identifiserer oppdagelsen, framstillingen og forkastelsen, og gjenopprettelsen av de opprinnelige sannhetene. For å fullføre gjenopprettelsens verk satte Kristus sannheten inn i «sannhetens rammeverk». «Sannhetens rammeverk» for William Miller var hans forståelse av de to ødeleggende maktene, hedenskap og pavedømme. I de siste dager er «sannhetens rammeverk» de tre ødeleggende maktene: dragen, dyret og den falske profet.

«Da Kristus kom inn i verden for å være et eksempel på sann religion og opphøye de prinsipper som skulle styre menneskenes hjerter og handlinger, hadde usannheten fått et så dypt grep om dem som hadde hatt så stort lys, at de ikke lenger forstod lyset og ikke hadde noen tilbøyelighet til å oppgi tradisjon for sannhet. De forkastet den himmelske Lærer, de korsfestet herlighetens Herre, for at de kunne beholde sine egne skikker og oppfinnelser. Den selvsamme ånd kommer til syne i verden i dag. Mennesker er uvillige til å granske sannheten, for at deres tradisjoner ikke skal bli forstyrret og en ny tingenes orden bli innført. Hos menneskeheten finnes det en stadig tilbøyelighet til å fare vill, og mennesker er av naturen tilbøyelige til å opphøye menneskelige ideer og kunnskap høyt, mens det guddommelige og evige verken blir erkjent eller verdsatt.» Counsels on Sabbath School Work, 47.

Dersom Kristus kom inn i verden i dag, ville Han finne «den selvsamme ånd» av opphøyelse av menneskelige ideer og menneskelig kunnskap, som satte tradisjonen i sannhetens sted. I Millers drøm kommer Kristus, i de siste dager, som mannen med støvbørsten for å utføre det samme verk. Når Hans verk som mannen med støvbørsten er fullført, vil de opprinnelige juvelene skinne ti ganger klarere enn solen, idet de to vitner, representert ved Miller, våkner ved ropet fra det høye rop.

Rammeverket av sannhet som ble gitt til Miller, var den profetiske strukturen med to ødeleggende makter, og rammeverket av sannhet som er gitt til Future for America, er den profetiske strukturen med tre ødeleggende makter. «Nøkkelen» som var festet til kisten, var den særlige metodologien som ble avseglet og gitt til Miller, og deretter til Future for America.

Kunnskapens nøkkel på Kristi tid var blitt tatt bort av dem som skulle ha holdt den for å låse opp visdommens skattkammer i Det gamle testaments skrifter. Rabbierne og lærerne hadde i praksis lukket himlenes rike for de fattige og de nødlidende, og etterlatt dem til å gå forta. I sine taler fremholdt ikke Kristus mange ting for dem på én gang, for at Han ikke skulle forvirre deres sinn. Han gjorde hvert punkt klart og tydelig. Han foraktet ikke gjentakelsen av gamle og velkjente sannheter i profetiene dersom de kunne tjene Hans hensikt med å innprente tanker.

«Kristus var opphavsmannen til alle de gamle sannhetens edelstener. Gjennom fiendens verk var disse sannhetene blitt fortrent. De var blitt løsrevet fra sin rette plass og satt inn i villfarelsens ramme. Kristi gjerning var å bringe de kostbare edelstenene tilbake på rett plass og feste dem i sannhetens ramme. Sannhetens prinsipper, som Han selv hadde gitt for å velsigne verden, var ved Satans virksomhet blitt begravet og syntes tilsynelatende å være utdødd. Kristus reddet dem ut av villfarelsens rusk, gav dem ny, livgivende kraft og bød dem å skinne som kostbare juveler og stå fast til evig tid.»

«Kristus selv kunne bruke enhver av disse gamle sannhetene uten å låne den minste partikkel, for det var Han som hadde gitt dem opphav alle sammen. Han hadde nedlagt dem i hvert slektsledds sinn og tanker, og da Han kom til vår verden, omordnet og levendegjorde Han sannhetene som var blitt døde, og gjorde dem mer virkningsfulle til gagn for fremtidige slekter. Det var Jesus Kristus som hadde makt til å berge sannhetene ut av ruset, og på ny gi dem til verden med mer enn deres opprinnelige friskhet og kraft.» Manuscript Releases, bind 13, 240, 241.

Det er interessant å merke seg i det siste avsnittet at nøkkelen som Kristus benyttet ved enden av det gamle Israel, var å åpne Det gamle testamente. Nøkkelen i Millers metodologi åpnet skrinet med Det gamle og Det nye testamente, men i de siste dager, ved avslutningen av hans drøm, er skrinet større. Metodologiens nøkkel i de siste dager åpner ikke bare Det gamle og Det nye testamente, men også Profetiens Ånd. Avforseglingen av Jesu Kristi åpenbaring, like før prøvetidens avslutning, fullbyrdes av Løven av Judas stamme, som i Millers drøm er fremstilt som mannen med støvbørsten. Søster White identifiserer at arbeidet til mannen med støvbørsten finner sted like før prøvetidens avslutning.

«Herren gav meg et syn den 26. januar, som jeg vil fortelle. Jeg så at noen av Guds folk var sløve og sovende; de var bare halvt våkne og innså ikke den tid vi nå levde i; og at 'mannen' med 'skittbørsten' var kommet inn, og at noen var i fare for å bli feid bort. Jeg bønnfalt Jesus om å frelse dem, om å spare dem litt lenger og la dem se sin fryktelige fare, så de kunne gjøre seg rede før det for alltid skulle være for sent. Engelen sa: 'Ødeleggelsen kommer som en mektig virvelvind.' Jeg bønnfalt engelen om å ha medynk og å frelse dem som elsket denne verden og var knyttet til sine eiendeler, og som ikke var villige til å rive seg løs fra dem og ofre dem for å få budbærerne hurtigere fram på sin vei for å fø de hungrige får, som holdt på å gå til grunne av mangel på åndelig føde.»

«Da jeg så stakkars sjeler dø fordi de manglet den nærværende sannhet, og noen som bekjente å tro sannheten lot dem dø ved å holde tilbake de nødvendige midler til å føre Guds verk fremover, var synet altfor smertefullt, og jeg bønnfalt engelen om å ta det bort fra meg. Jeg så at når Guds sak krevde noe av deres eiendom, lik den unge mannen som kom til Jesus,

[Matteus 19:16–22.] gikk de bedrøvet bort; og at den overstrømmende svøpe snart ville fare frem og rive all deres eiendom bort, og da ville det være for sent å ofre jordiske eiendeler og legge seg opp en skatt i himmelen.» Review and Herald, 1. april 1850.

Den «oversvømmende svøpen» er et symbol på den snart kommende søndagsloven, og arbeidet til mannen med skurekosten i Millers drøm finner sted like før nådetiden avsluttes. Det er når han har rensset rommet at han deretter kaster juvelene tilbake i det større skrinet, og da skinner de ti ganger klarere enn solen. Daniel og de tre verdige ble funnet å være ti ganger bedre enn de andre.

Da nå de dagene var til ende som kongen hadde fastsatt for at han skulle føre dem fram, da førte overhoffmesteren dem fram for Nebukadnesar. Og kongen talte med dem; og blant dem alle ble ingen funnet som Daniel, Hananja, Misjael og Asarja. Derfor ble de stående i kongens tjeneste. Og i enhver sak som krevde visdom og innsikt, og som kongen spurte dem om, fant han dem ti ganger bedre enn alle spåmennene og stjernetolkerne som var i hele hans rike. Daniel 1:18–20.

«Dagenes ende» representerte for Daniel lakmustesten der Nebukadnesar avsa dom, og denne prøven er et forbilde på søndagsloven i de siste dager. De opprinnelige og grunnleggende sannhetene vil skinne ti ganger klarere når de blir gjenopprettet i de siste dager, enn da de først ble erkjent. Sannhetene, og de vise som forstår disse sannhetene i de siste dager, vil skinne ti ganger klarere under senregnet, som er gjentagelsen av Midnattsropet.

«Dere skyver Herrens komme altfor langt ut i fremtiden. Jeg så at den sene regn kom like [plutselig som] midnattsskriket, og med ti ganger så stor kraft.» Spalding and Magan, 5.

Gjenopprettelsen av de opprinnelige sannhetene fullbyrdes ved anvendelsen av senregnsmetodologien med «linje på linje». Når de er gjenopprettet, skinner de opprinnelige sannhetene «ti ganger» klarere enn da Miller først skuet dem. De vise som bruker metodologiens nøkkel til å gjenopprette de opprinnelige sannhetene, oppnår en erfaring som er «ti ganger» bedre enn dem som eter Babylons metodologi. De som feies bort av skittkostmannen, er de som har knyttet seg til de tradisjoner og skikker som har dekket til den opprinnelige sannheten, og som renses ut sammen med de villfarelser i tradisjon og skikk som de har bundet seg til.

En falsk lære er en avgud.

«Når mennesker forkaster sannheten, forkaster de dens opphavsmann. Når de tramper på Guds lov, fornekte Lovgiverens myndighet. Det er like lett å gjøre falske læresetninger og teorier til en avgud som å lage en avgud av tre eller stein.» The Great Controversy, 584.

Uttalelsen over Efraim, som markerte avslutningen på Efraims nådetid, understreker sannheten om det støvbørstemannen utfører når han feier gulvet.

Efraim har sluttet seg til avgudene; la ham være i fred. Hosea 4:17.

Du er hva du spiser, slik det ble demonstrert ved Daniel og de tre verdige. Søster Whites bekymring for dem som var «dumme og sløve», stod i forbindelse med deres mangel på forberedelse og deres mangel på dømmekraft når det gjaldt betydningen av «nåværende sannhet».

Hennes bekymring var et uttrykk for Kristi omsorg for de ordkløvende jødene på hans tid, som fullstendig hadde mistet den opprinnelige sannhet av syne. Millers drøm identifiserer enden på det moderne åndelige Israel, som har vært forbilledlig framstilt ved det gamle bokstavelige Israel.

«De skriftlærde og fariseerne gav seg ut for å forklare Skriftene, men de forklarte dem i samsvar med sine egne forestillinger og tradisjoner. Deres skikker og levereregler ble mer og mer byrdefulle. I sin åndelige betydning ble det hellige Ordet for folket som en forseglet bok, lukket for deres fatteevne.» Signs of the Times, 17. mai 1905.

Et tiltagende mørke har senket seg over laodikeisk adventisme siden 1863, og Bibelen og Profetiens Ånd er blitt for dem som en bok som er forseglet. Like før nådetiden avsluttes, blir Jesu Kristi åpenbaring avforseglet, og den frembringer en trefoldig prøvende prosess som ender med at de som nekter å gi avkall på sine avguder av skikk og tradisjon, blir feid bort ved den snart kommende søndagsloven.

«Vi har en uendelig Forløser, og hvor dyrebare er ikke de sannhetens edelstener som vitner om dette i Guds ord. Men disse kostelige juvelene er blitt begravd under en masse av skrap, av tradisjon, av vranglærer, som Satan selv har opphavet til. Hans anslag virker med en underlig makt på menneskesinnene for å formørke Kristi verdi for dem som tror på ham. Guds og menneskets fiende har kastet en trollmakt over dem som bekjenner seg til å være Kristi etterfølgere, inntil det om mange kan sies: De kjenner ikke sin besøkestid.» Review and Herald, 16. august 1898.

Millers drøm illustrerer historien om etableringen av de «opprinnelige sannheter», deres påfølgende forkastelse, og deretter deres endelige gjenopprettelse. Like før nådetidens avslutning trer «Mannen med skurekosten» inn på scenen og gjenoppretter de opprinnelige sannheter, og gjør dem «ti ganger» klarere. Dette finner sted i Midnattsropets historie, som går forut for den tredje engels Høye Rop ved søndagsloven. Midnattsropet vekker og skiller jomfruene før søndagsloven, slik Midnattsropet i millerittisk historie gikk forut for åpningen av den undersøkende dom. Når juvelene blir kastet tilbake i det større, gjenopprettede skrinet, er det for sent, for den begivenheten finner sted «etter» at gulvet er blitt feid rent.

«Feilens støv og rusk har begravd sannhetens dyrebare juveler, men Herrens arbeidere kan avdekke disse skattene, slik at tusener vil betrakte dem med glede og ærefrykt. Guds engler vil være ved den ydmyke arbeiders side og gi nåde og guddommelig opplysning, og tusener vil bli ledet til å be med David: «Lukk opp mine øyne, så jeg kan skue de underfulle ting i din lov.» Sannheter som i lange tider har vært usett og upåaktet, vil stråle frem fra de opplyste sidene i Guds hellige ord. De menigheter som gjennomgående har hørt, avslått og tråkket sannheten under fot, vil handle enda mer ugudeligg; men «de forstandige», de som er oppriktige, vil forstå. Boken er åpen, og Guds ord når hjertene til dem som ønsker å kjenne hans vilje. Ved det høye rop fra engelen fra himmelen som slutter seg til den tredje engel, vil tusener våkne av den dvale som i lange tider har holdt verden fast, og de vil se sannhetens skjønnhet og verdi.» Review and Herald, 15. desember 1885.

De «tusener» som da våkner, representerer Guds andre hjord som fremdeles er i Babylon, for «det høye rop» begynner ved søndagsloven. Arbeidet til «Dirt Brush Man» har vært i gang siden 11.

september 2001, og enda mer siden juli 2023.

«Apostelen sier: 'Hele Skriften er innblåst av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettledning, til opplæring i rettferdighet, for at Guds menneske kan være fullkomment, fullt utrustet til all god gjerning.' Bibelen er sin egen fortolker. Ett skriftsted vil vise seg å være en nøkkel som vil låse opp andre skriftsteder, og på denne måten vil lys bli kastet over ordets skjulte mening. Ved å sammenligne ulike tekster som behandler samme emne og betrakte deres betydning fra alle sider, vil Skriftens sanne mening bli gjort tydelig.»

«Mange mener at de må rådføre seg med kommentarer til Skriftene for å forstå meningen i Guds ord, og vi vil ikke innta det standpunkt at kommentarer ikke bør studeres; men det vil kreves stor dømmekraft for å oppdage Guds sannhet under mengden av menneskers ord. Hvor lite er ikke blitt gjort av menigheten, som et legeme som bekjenner å tro Bibelen, for å samle de spredte juvelene i Guds ord til én fullkommen sannhetens kjede! Sannhetens juveler ligger ikke på overflaten, slik mange antar. Mesterhjernen i ondskapens sammensvergelse er stadig virksom for å holde sannheten skjult og bringe store menns meninger fullt til syne. Fienden gjør alt som står i hans makt for å formørke himmelens lys gjennom utdannelsesprosesser; for han har ikke til hensikt at mennesker skal høre Herrens røst si: 'Dette er veien, vandre på den.'»

«Sannhetens juveler ligger spredt utover åpenbaringens mark; men de er blitt begravet under menneskelige tradisjoner, under menneskers ord og bud, og visdommen fra himmelen er i praksis blitt ignorert; for Satan har lyktes i å få verden til å tro at menneskers ord og gjerninger er av stor betydning. Herren Gud, verdens skapende Gud, har til uendelig kostnad gitt evangeliet til verden. Gjennom dette guddommelige redskap er glade, forfriskende kilder til himmelsk trøst og varig lindring blitt åpnet for dem som vil komme til livets kilde. Det finnes sannhetsårer som ennå skal oppdages; men åndelige ting må bedømmes åndelig. Sinn som er tilslørt av det onde, kan ikke verdsette sannheten slik den er i Jesus.» Review and Herald, 1. desember 1891.

Kristi verk, slik det fremstilles i Millers drøm ved mannen med skurekosten, er todelt. Det er å fjerne villfarelsen og å gjenopprette de opprinnelige sannheter. Fjerningen av villfarelsen er også todelt, for når villfarelsen feies ut gjennom vinduet, tar villfarelsen med seg dem som velger å forbli knyttet til villfarelsene. Det separasjonsverk som utføres av mannen med skurekosten, omtales også av Jeremia, og hans vitnesbyrd stemmer overens med Søster White, da hun uttalte at «Herrens arbeidere kan avdekke disse skatter, slik at tusener vil betrakte dem med fryd og ærefrykt.»

Derfor sier Herren så: Om du vender om, da vil jeg føre deg tilbake, og du skal stå for mitt åsyn; og om du skiller det dyrebare ut fra det usle, da skal du være som min munn. La dem vende tilbake til deg; men du skal ikke vende tilbake til dem. Jeremia 15:19.

Konteksten for avsnittet i Jeremia retter seg mot dem som har opplevd den første skuffelsen den 18. juli 2020. Det er ikke bare skittbørstemannen som skiller det dyrebare fra det usle, men det er også arbeidet til dem som Jeremia representerer, og som fremstilles som stående overfor en avgjørelse om hvorvidt de vil vende tilbake til Herren eller ikke vende tilbake. De har åpenbart

ikke vært med Herren, for dersom de hadde vandret med ham, ville det ikke være noen grunn til at de skulle vende tilbake. Når de vender tilbake og står framfor Herren, og deretter blir Hans talerør, vil de ha fullført et verk med å skille det dyrebare fra det usle. Arbeidet til «Skittbørstemannen» krever de vises medvirkning. Arbeidet til «Skittbørstemannen» i Millers drøm blir også illustrert når Kristus renser sin treskeplass gjennom en lutringsprosess.

«Nøyaktig hvor snart denne renselsesprosessen vil begynne, kan jeg ikke si, men den vil ikke bli lenge utsatt. Han som har kasteskovlen i sin hånd, vil rense sitt tempel for dets moralske besmittelse. Han vil grundig rense sin treskeplass.» Testimonies to Ministers, 372, 373.

Den siste «lutringsprosessen» begynte i juli 2023, og det er lutringsprosessen i Malaki kapittel tre.

«Malaki 3:1–4 sitert.»

«Ein reinsande, reinskande prosess går føre seg blant Guds folk, og Herren, hærskares Gud, har lagt sin hand til dette verket. Denne prosessen er særst hard for sjela, men han er naudsynt for at ureinskap skal bli fjerna. Prøvingar er naudsynte for at vi kan bli førte nær til vår himmelske Far, i underkasting under hans vilje, så vi kan bera fram for Herren eit offer i rettferd. Guds verk med å reinska og reinsa sjela må halda fram inntil hans tenarar er så audmjuka, så døde frå seg sjølve, at dei, når dei blir kalla til aktiv teneste, kan ha blikket einskild retta mot Guds ære.» Review and Herald, 10. april 1894.

Millers andre drøm identifiserer gjenoppbyggelsen av de opprinnelige sannhetene, og den samtidige gjenoppbyggelsen av et folk som har vært spredt. Nebukadnesars andre drøm identifiserer gjenoppbyggelsen av hans rike. Millers drøm omtaler nedgravningen av de opprinnelige sannhetene i form av at disse sannhetene er «spredt». Ordet «spredt» er et symbol på «de sju tider».

Nebukadnesars drøm handler om «spredningen» av «de sju tider». Nebukadnesar er plassert ved endetiden i 1798, og representerer der en omvendt mann. Miller er symbolet på «de vise» i 1798.

Vi vil fortsette med Millers drøm i den neste artikkelen.

«Når vi blir kalt til å være uenige med andre, eller andre gir uttrykk for at de er uenige med oss, bør vi vise en kristen ånd og holde dette klart for øye: at vi har råd til å være rolige og rettferdige; for sannheten tåler granskning. Jo mer den blir studert, desto klarere vil dens lys skinne frem. Herren ser med mishag på alt som smaker av hardhet og strenghet, og lar sin irettesettelse ramme dem som møter dem som er uenige med dem i oppfatning, med forakt og bebreidelse, idet de fremstiller dem i det verst tenkelige lys. Hele himmelen ser på dem som gjør dette, slik himmelen så på fariseerne, og erklærer dem uvitende både om Skriftene og om Guds kraft. Sannhetens fiender kan ikke gjøre sannhet til villfarelse. De kan trampe på sannheten og tenke at fordi de har kastet den ned og dekket den med skrap, er den overvunnet; men Gud vil bevege noen av sine trofaste til å gjøre som Kristus gjorde da han var på jorden, — børste bort skrapet og gjenopprette sannheten på dens rette plass i sannhetens rammeverk.»

«I forsamlinger der sannheten er et spørsmål til drøftelse, vil det finnes dem som vil motsette seg alt det de ikke selv har holdt for sannhet; og mens de innbiller seg at de bare kjemper mot villfarelse, trenger de å høre med upartiske ører, så de kan forstå hva sannhet er, og ikke feilframstille og feiltolke det som blir sagt. De har eksemplet fra mennene i alle tidsaldre som

har kjempet mot sannheten, og som ved å gjøre det har forkastet Guds råd (sic) mot seg selv. Tungt vil det ansvar være som vil hvile på menn som har hatt stort lys og store anledninger, og som likevel har unnlatt å stå fullt og helt på Herrens side. Om de våget å stå fullt og helt på Herrens side, ville de bli bevart i rettskaffenhet, selv når de ble kalt til å stå alene. Han ville gjøre dem i stand til å stå modig, i renhet og redelighet, og stride for uforfalskede rettferdighetsprinsipper. Han ville oppholde dem i kampen for det rette fordi det er rett, selv om retten var falt på gaten, og rettferdigheten ikke kunne komme inn. De ville forstå hva som er rent og ubesmittet, og i samsvar med Kristi liv, og ville ikke vike fra kristendommens reneste prinsipper i ånd, ord eller handling, selv om de sto i opposisjon ikke bare til uvitenhet, men til dem som var dannede og erfarne, og som brukte sofisteriets våpen for å bringe dem til taushet. Gjennom all denne strid fra villfarelsens side mot sannheten ville de bli bevart og satt i stand til å føre en slik kurs at deres fiender ikke kunne motsi eller stå dem imot. De ville stå som en klippe for prinsippet, nekte å inngå kompromiss med noe menneske, og likevel bevare den ånd som ville kjennetegne enhver kristen.»

«Den som er en Kristi etterfølger, vil skjelne mellom det hellige og det alminnelige og holde fast ved det sanne bevis på en manns karakter og gjerning, for Kristus har sagt: «På deres frukter skal dere kjenne dem.» Den kristne vil gå framover midt under all slags motstand. Han vil forakte smiger fordi den er født av Satan. Han vil avsky anklage fordi den er den ondes våpen. De vil ikke nære misunnelse eller hengi seg til selvopphøyelse, fordi dette er kjennetegnene på Guds og menneskets motstander. De vil ikke bli funnet som spioner; for Satan brukte de foraktede jødene til å utføre dette verk mot Jesus. De vil ikke følge sine brødre med en strøm av spørsmål slik jødene fulgte Kristus med det formål å fange ham i hans ord og egge ham til å tale om mange ting, for at de kunne gjøre ham til en lovovertreder for et ord.» Home Missionary, 1. september 1894.